Ο εργάτες όλου του κόσμου μπορούν να ξεσηκωθούν για τους Παλαιστίνιους

Πηγή: Jacobin.com

Μετάφραση: Χρήστος Αβραμίδης

Επιμέλεια: Σωτήρης Σιαμανδούρας

Τις τελευταίες ημέρες, τα παλαιστινιακά συνδικάτα κάλεσαν τους εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο να διεκδικήσουν "να σταματήσει κάθε μορφή συνενοχής με τα εγκλήματα του Ισραήλ". Οι συνδικαλιστές στο Ηνωμένο Βασίλειο, τις ΗΠΑ και αλλού θα πρέπει να ανταποκριθούν στο κάλεσμά τους.

Στον απόηχο ενός κύματος τρομακτικών επιθέσεων από τη Χαμάς, το ισραηλινό κράτος έχει εξαπολύσει μια ολοκληρωτική επίθεση στην Παλαιστίνη.

Η επίσημη θέση είναι ότι το Ισραήλ προσπαθεί να ξεριζώσει και να καταστρέψει τη Χαμάς ως αντίδραση για τις συνεχιζόμενες επιθέσεις εναντίον Ισραηλινών. Στην πραγματικότητα, όπως έχουν δηλώσει αρκετοί αξιωματούχοι, ο πραγματικός στόχος φαίνεται να είναι η τρομοκράτηση των απλών Παλαιστινίων ώστε να υποταχθούν.

Ένας Ισραηλινός κυβερνητικός αξιωματούχος δήλωσε ανοιχτά ότι η Γάζα πρέπει να είναι μικρότερη μετά το τέλος του πολέμου. Ένας ισραηλινός υπουργός σχολίασε μάλιστα στα πρώτα στάδια της σύγκρουσης ότι το ισραηλινό κράτος θα πρέπει να προκαλέσει μια δεύτερη «Νάκμπα» στον παλαιστινιακό λαό. Με ένα εκατομμύριο Παλαιστίνιους να αναγκάζονται να εκκενώσουν τη βόρεια Γάζα υπό τον κίνδυνο της ολοκληρωτικής καταστροφής, παρακολουθούμε αυτό ακριβώς.

Το Ισραήλ δεν έδειξε να έχει κανέναν ενδοιασμό να διαπράξει εγκλήματα πολέμου στην προσπάθειά του να ισοπεδώσει την Παλαιστίνη μετατρέποντάς την σε ερείπια. Έκοψε το ηλεκτρικό ρεύμα και το νερό στην κατεχόμενη Λωρίδα της Γάζας, κάτι που ισοδυναμεί με συλλογική τιμωρία, ένα έγκλημα πολέμου σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Οι οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν τεκμηριώσει τη χρήση λευκού φωσφόρου από το Ισραήλ σε μη στρατιωτικές περιοχές, κάτι που επίσης αποτελεί ένα έγκλημα πολέμου.

Ο Keir Starmer, πρώην δικηγόρος ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όχι μόνο παρέλειψε να καταδικάσει τα εγκλήματα πολέμου του Ισραήλ, αλλά τα υποστήριξε κιόλας. Σε συνέντευξή του στο LBC, ο Starmer δήλωσε ότι το Ισραήλ είχε το δικαίωμα να κόψει το ρεύμα και το νερό στη Γάζα.

Εν μέσω όλης αυτής της πολιτικάντικης συζήτησης, χιλιάδες άμαχοι έχουν χάσει τη ζωή τους, καθώς η Δύση αρνείται να αντιμετωπίσει τη βασική αιτία αυτής της σύγκρουσης που διαρκεί δεκαετίες: τη συνεχιζόμενη καταπίεση και καταλήστευση του παλαιστινιακού λαού.

Η παράνομη στρατιωτική κατοχή του Ισραήλ έχει ως αποτέλεσμα την συστηματική δολοφονία Παλαιστινίων. Υπάρχουν φρικτά παραδείγματα θανατώσεων όπως αυτό του εφήβου που πυροβολήθηκε στην πλάτη ενώ έτρεχε να ξεφύγει από τις Ισραηλινές στρατιωτικές δυνάμεις στη Δυτική Όχθη, και ενός άλλου που πυροβολήθηκε ενώ πήγαινε στο σχολείο κοντά στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζενίν.

Είναι δύσκολο για το δυτικό κοινό να κατανοήσει την τρομοκρατία και την καταπίεση την οποία αντιμετωπίζουν καθημερινά οι απλοί Παλαιστίνιοι, μόνο και μόνο επειδή δεν πολύ-αναφέρονται στα ΜΜΕ.

Οι Παλαιστίνιοι, εκτός από την κακοποίηση που υφίστανται από τους Ισραηλινούς στρατιώτες, εκδιώκονται συστηματικά από τα σπίτια τους με τη βία από τους εποίκους, οι οποίοι έχουν την ενεργό υποστήριξη της ισραηλινής κυβέρνησης. Επίσης, υπόκεινται σε ανελέητους νόμους που ελέγχουν τις καθημερινές τους μετακινήσεις και δραστηριότητες σε ένα σύστημα «διαχωρισμού και ελέγχου».

Για όλους αυτούς τους λόγους και όχι μόνο, η Διεθνής Αμνηστία έχει χαρακτηρίσει τη μεταχείριση της Παλαιστίνης από το Ισραήλ ως μια σύγχρονη μορφή απαρτχάιντ - θα συνιστούσα ανεπιφύλακτα στους αναγνώστες να ακολουθήσουν τον σύνδεσμο για να καταλάβουν ακριβώς γιατί η Αμνηστία, μαζί με πολλές άλλες οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έχει χρησιμοποιήσει αυτόν τον όρο.

Αλλά η κατανόηση του τι συμβαίνει στην Παλαιστίνη είναι μόνο μια πλευρά της μάχης. Πρέπει επίσης να σκεφτούμε πώς μπορούμε να αναλάβουμε δράση σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό.

Τις τελευταίες ημέρες, τα παλαιστινιακά συνδικάτα κάλεσαν τους εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο να απαιτήσουν "να μπει τέλος σε κάθε μορφή συνενοχής με τα εγκλήματα του Ισραήλ", αναλαμβάνοντας δράση για να διακόψουν τη ροή των όπλων προς την ισραηλινή πολεμική μηχανή.

Υπάρχουν αρκετές ισραηλινές εταιρείες όπλων εγκατεστημένες στο Ηνωμένο Βασίλειο, συμπεριλαμβανομένης της Elbit Systems, η οποία έχει συχνά στοχοποιηθεί από Παλαιστινιακές οργανώσεις. Οι κατασκευαστές όπλων του Ηνωμένου Βασιλείου, όπως η BAE Systems, εμπλέκονται επίσης στην ανάπτυξη της τεχνολογίας που χρησιμοποιείται κατά της Παλαιστίνης. Η "εκστρατεία κατά του εμπορίου όπλων" (CAAT) και άλλες ΜΚΟ έχουν συγκεντρώσει στοιχεία που δείχνουν την εμπλοκή της βρετανικής βιομηχανίας στην παραγωγή όπλων για να χρησιμοποιηθούν από το Ισραήλ.

Το ελάχιστο που θα έπρεπε να μπορεί να περιμένει η Παλαιστίνη από τον κόσμο σε ένδειξη αλληλεγγύης είναι να σταματήσει η ενεργός συμμετοχή στην τρομοκρατία που εξαπολύει το ισραηλινό κράτος. Είναι κρίσιμο τα βρετανικά συνδικάτα να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στην

Παλαιστίνη - και να εξετάσουν τρόπους για να παρεμποδίσουν την αποστολή όπλων στο Ισραήλ.

Υπάρχει μακρά παράδοση τέτοιου είδους διεθνούς αλληλεγγύης στο εργατικό κίνημα. Στη δεκαετία του 1970, οι εργάτες ενός εργοστασίου που κατασκεύαζε αεριωθούμενα αεροσκάφη που χρησιμοποιούσε το βίαιο αυταρχικό καθεστώς του Πινοσέτ ανακοίνωσαν μποϊκοτάζ των αποστολών στη Χιλή. Πιο πρόσφατα, συνδικαλισμένοι εργάτες στην Ιταλία, τη Νότια Αφρική και τις Ηνωμένες Πολιτείες αρνήθηκαν να φορτώσουν φορτία όπλων που κατευθύνονταν στο Ισραήλ.

Είναι εύκολο να σκεφτεί κανείς ότι πρόκειται για μικρές, μεμονωμένες ενέργειες που ελάχιστα συμβάλλουν στην αναχαίτιση της λειτουργίας του παγκόσμιου εμπορίου όπλων. Ωστόσο, η ιστορία έχει δείξει ότι οι δράσεις, όσο μικρές και αν είναι, μπορούν να έχουν τεράστια σημασία για την επιβολή ουσιαστικών περιορισμών στις εγκληματικές ενέργειες των κρατών.

Αυτού του είδους η αλληλεγγύη είναι ακόμη πιο σημαντική σήμερα, καθώς εισερχόμαστε σε μια εποχή όπου αυτές οι εγκληματικές ενέργειες είναι πιθανό να γίνουν ακόμη πιο συχνές.

Είμαστε μάρτυρες του τέλους της εποχής του μονοπολισμού - κατά τη διάρκεια του οποίου η αμερικανική στρατιωτική, οικονομική και ιδεολογική κυριαρχία ήταν ουσιαστικά αδιαμφισβήτητη. Ενώ νέοι οικονομικοί αντίπαλοι αναδύονται, οι αξιωματούχοι των ΗΠΑ βλέπουν παντού προκλήσεις για την ηγεμονία τους.

Η απάντησή τους είναι να χρησιμοποιούν περισσότερους από τους περιορισμένους πόρους που υπάρχουν στον κόσμο, για να διεξάγουν ατελείωτους πολέμους προκειμένου να αποκρούσουν κάθε απειλή για το status quo. Όπως συνέβαινε πάντα - από το Βιετνάμ στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ - οι απλοί πολίτες θα είναι αυτοί που θα πληρώσουν το τίμημα για τις απεγνωσμένες προσπάθειες των Ηνωμένων Πολιτειών να διατηρήσουν το καθεστώς τους ως η μεγαλύτερη υπερδύναμη στον κόσμο.

Το 2022, ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Άμυνας των ΗΠΑ ήταν 877 δισεκατομμύρια δολάρια, το οποίο αντιστοιχεί στο 4% του ΑΕΠ. Αντίθετα, η Κίνα, που κατέγραψε την δεύτερη μεγαλύτερη δαπάνη, ξόδεψε το 2022 περίπου 229 δισεκατομμύρια δολάρια για την άμυνα, δηλαδή περίπου 1,5% του ΑΕΠ.

Μεγάλο μέρος αυτής της χρηματοδότησης χρησιμοποιείται για την υποστήριξη των συμμάχων των ΗΠΑ που διεξάγουν πόλεμο ή καταπιέζουν τους δικούς τους πληθυσμούς. Και χώρες όπως το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζουν το αμερικανικό πολεμικό καθεστώς τόσο με υλικούς όσο και με πολιτικούς όρους. Εν τω μεταξύ, τεράστιοι κατασκευαστές όπλων όπως η Lockheed Martin και η BAE Systems κερδίζουν δισεκατομμύρια από την αιματοχυσία.

Εν τω μεταξύ, οι στρατοί - εκ των οποίων αυτός των Ηνωμένων Πολιτειών είναι μακράν ο μεγαλύτερος - ευθύνονται για το ιλιγγιώδες 5,5% των παγκόσμιων εκπομπών διοξειδίου του

άνθρακα, πράγμα που σημαίνει ότι ο αντίκτυπος των σημερινών συγκρούσεων θα γίνει ιδιαίτερα αισθητός στο μέλλον.

Σε έναν τέτοιο κόσμο, η διεθνής αλληλεγγύη θα γίνει ακόμη πιο σημαντική. Οι εργαζόμενοι στον Παγκόσμιο Βορρά πρέπει να σταθούν στο πλευρό των εργαζομένων στον Παγκόσμιο Νότο για να απαιτήσουν τον τερματισμό των ατελείωτων πολέμων που προκαλούν τόσο πολύ θάνατο και καταστροφή, αλλά και τόσο μεγάλο κέρδος για το κεφάλαιο.

Σε καιρούς όπως αυτός, πρέπει να κοιτάξουμε προς εκείνους που έχουν αγωνιστεί για την ειρήνη, τη δικαιοσύνη και τη βιωσιμότητα σε όλη την ιστορία. Στη δεκαετία του 1970, οι εργαζόμενοι στην Lucas Aerospace συνέταξαν ένα εξαιρετικό έγγραφο που έδειχνε πώς η χρεοκοπημένη εταιρεία θα μπορούσε να επαναπροσδιοριστεί από την παραγωγή όπλων προς την παραγωγή κοινωνικά χρήσιμων τεχνολογιών, όπως μηχανήματα αιμοκάθαρσης και ανεμογεννήτριες.

Το κίνημά τους καταπνίγηκε από τη Μάργκαρετ Θάτσερ, αλλά η κληρονομιά τους ζει. Σήμερα, είναι στο χέρι μας να συνεχίσουμε αυτήν την κληρονομιά. Πρέπει να ξεκινήσουμε με το να σταθούμε στο πλευρό των Παλαιστινίων που ζητούν την υποστήριξή μας από τη μακρινή Γάζα.